

Вафельне серце (стислий переказ)

Марія Парр

Розповідь ведеться від імені дев'ятирічного хлопця Трілле, який живе у Норвегії. Його найкращу подругу звати Лена Лід, їй теж дев'ять років. Друзі переживають багато різних пригод, але Трілле найбільше хочеться, щоб Лена теж вважала його своїм найкращим другом.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Дірка в живоплоті

У перший день літніх канікул Трілле з Леною влаштували між своїми будинками канатну дорогу. Лена першою вирішила випробувати її, але ноги зісковзнули з мотузки, і дівчинка повисла на руках між двома другими поверхами. Трілле дуже налякався, але встиг притягнути матрац.

Тріллуньо і сусідка-малолітка

Трілле і Лена ходили в один клас, у якому вона була єдиною дівчинкою. Трілле вважав Лену найкращим другом, але ніколи не казав їй про це, бо боявся, що вона не вважає його своїм найкращим другом.

Лена мала зелені очі й сім веснянок на носі, була худенька, але лупила всіх хлопців. Трілле був світлочубий і з ямочкою на одній щоці. Його ім'я було незвичне: Теобальд Родрик Даніельсен Іттерґард. На щастя, всі звали його просто Трілле. Лена жила з мамою, тата у неї не було. Трілле жив у великому будинку з мамою, татом, 14-річною сестрою Мінною, 13-річним братом Маґнусом, 3-річною сестрою Креллою. А ще з ними жив дідусь, який називав друзів "Тріллуньо і сусідка-малолітка".

Після випадку з канатною дорогою Трілле і Лена вирішили робити купальську відьму, бо наближалось свято Івана Купала. Зазвичай друзі грали роль молодят, але цього року хотіли зробити відьму, яку щороку робили Мінна з Маґнусом.

Як ми гасили відьму

Друзі жили в бухті, яку називали Крихтою-Матильдою. Трілле бачив зі свого вікна море, а дідусь мав човна і щодня вирушав ловити рибу. За будинками лежала автотраса. За автотрасою здіймався пагорб, із якого взимку Трілле і Лена спускалися на санчатах і лижах. На самій вершині пагорба стояла садиба Гірського Юна – найкращого друга дідуся.

Ленина мама малювала і перетворювала буденні речі на мистецькі твори, тож по всьому їхньому будинку було повно всіляких дивовиж. Наприклад, у пральній кімнаті у них стояло пів мотоцикла. Коли Трілле і Лена взялися робити відьму, вони вирішили використати за основу велику ляльку, яка сиділа на шафі у будинку Лени. Діти не спитали дозволу у мами, тому Трілле трохи боявся.

Зранку на Івана Купала до сім'ї Трілле приїхала тітка-бабуня. Старенька доводилась дідусеві старшою сестрою. Жила вона за дві милі і часто навідувалася. Справжня бабуня, дружина дідуса, померла, коли їй виповнилося лише тридцять п'ять. Тому тітку-бабуню Трілле називав запасна бабуня. Тітку-бабуню усі любили, вона готувала найсмачніші у світі вафлі.

День був чудовий, навіть тато долучився до ігор та вафель, хоч збирався розкидати гній. О шостій годині вечора розпалили багаття. Зібралися усі: родина Трілле, Лена зі своєю мамою, дядько Тур, татів брат, і дядькова Турова кохана. Усі побачили відьму і похвалили Трілле і Лену, а друзі боялися, бо відьму мали спалити.

І ось відьму кинули у вогонь. Лена скрикнула не палити, та було пізно. Тоді дівчина крикнула, що всередині відьми лялька. Усі кинулись гасити вогонь морською водою, та це не допомагало. Раптом дідусь завів трактора, який досі стояв у полі з повним фургоном гною. Дідусь під'їхав ближче, увімкнув пристрій розкидання гною, і той чим сили завертівся. Усі зіщулилися, а тоді посипався дощ із коров'ячого лайна.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Ноїв ковчег

Через день Трілле, Лена і Крелла пішли в недільну школу. Там діти читали про Ноїв ковчег. Повертаючись додому, Лена сказала, що назва ковчег не зовсім вдала, бо краще підходить назва Ноїв катер. Друзі вирішили випробувати, скільки вміститься тварин у катері дядька Тура.

Цієї неділі дядько саме поїхав до міста в кіно. У Крихті-Матильді водилася сила-силенна тварин. Спершу Трілле і Лена принесли двох кроликів, потім принесли курку і півня. Також вони привели козу і гладкого кота. Були і комахи: друзям пощастило зловити двох джмелів, двох черв'яків, двох равликів, двох павуків і двох жуків. Коли настала черга заводити корову, вирішили взяти теличку дядька Тура. Коли діти підводили теличку до катера, помітили, що коза заходилася жувати завіски. Лена заверещала, і геть усе полетіло шкереберть. Тварини наче сказалися, влаштували безлад, а теличка скочила в море. На щастя, з'явився дядько і врятував тварину. Та він був розлючений за розгардіш.

Ніяка веселка (як в історії про Ноя) того дня на небі не з'явилася, хоч друзі загатили тваринами весь катер. Дощ також не линув. Діти попросили пробачення у дядька і ввечері пішли до своїх домівок.

"Потрібен тато"

Якось у магазині, де працювала Лєнина мама, друзі побачили оголошення про те, що хтось хоче взяти щеня змішаної породи, щоб було охайне. Лєна вирішила, що так можна написати оголошення про тата, якого мріяла мати. Тож діти написали таке оголошення: "Потрібен тато. Бажано, щоб був добрий. І любив дітей". З самого верху друзі написали Ленине ім'я, прізвище і номер телефону.

Десь за пів години після того, як вони прийшли до неї додому, задзвонив телефон.

Якась Вера Югансен сказала, що прочитала оголошення і має його, правда, він трішки неспокійний, але останні два тижні жодного разу не пісяв у хаті. Трілле і Лена були здивовані, а Вера Югансен повідомила, що привезе його о п'ятій годині, щоб було легше вирішити.

Пізніше прийшла Ленина мама і насварила дочку за оголошення. Діти повідомили, що скоро привезуть тата. Та які всі були здивовані, коли приїхала Вера Югансен і винесла з машини цуценя! Лена дуже хотіла залишити його собі, але її мама сказала, що всьому є межа.

Як дідусь і бабуня розважалися в Крихті-Матильді

Якось Трілле, Лена і Крелла залишилися вдома лише з дідусем Ларсом, а інші поїхали в місто на пісенне свято. Мама особливо наказувала, щоб діти не сідали у ящик дідусевого мопеда.

Дідусів мопед був дивний на вигляд, а спереду мав великий ящик, який правив замість кузова. У тому ящику дідусь возив продукти. Того дня дідусь мав привезти дві бляшанки фарби з міста. Їх мали доправити поромом. Діти знехтували маминими наказами і прокатилися у ящику до міста. Вони навіть придумали захоплюючу гру, у якій вдавали, що в бляшанках з фарбою повно золотих монет, які треба заховати від шайки небезпечного Бальтазара. Вдома до гри приєдналася тітка-бабуня, яка прибула з вафельницею і влаштувала смачне чагування.

Ісак

Дев'ятого червня Лені мало виповнитися дев'ять років. На день народження вона бажала тата, а також велосипед. Лена запросила на свято увесь свій клас: вісьмох хлопців і Трілле. На свято прийшов лише Трілле, бо Лена захворіла на вітряну віспу. До вечора день народження зіпсувався, але Лена не відпускала Трілле. Пізніше прийшов лікар. Він був молодий і гарний. Лена не знала, що він прийде, тому сприйняла його за тата, якого загадала на день народження. Лікаря звали Ісак. Він трохи побув на святі, а коли зібрався йти, то побачив у пральні мотоцикла. У нього теж був мотоцикл. Дорослі забалакалися про мотоцикли, аж він мало не запізнився на пором.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

"Різдву радіймо" посеред літа

Невдовзі Лена одужала і вирішила стати воротарем, бо він усім верховодить. Улітку футбольних тренувань не було, але друзі грали на скошених полях. Якось їхній м'яч десь загубився. Лена вирішила, що вони з Трілле самі зароблять на м'яч. Друзі взяли блокфлейти і відправилися в місто. Вони вміли добре грати композицію "Різдву радіймо", хоч вона не дуже пасувала до 25-ти градусів тепла. Спершу люди проходили мимо, але згодом почали кидати гроші. У крамниці спортивних товарів виявилось, що треба ще 42 крони. Діти стали на східцях перед крамницею і почали грати. Продавцеві це не сподобалося, він насварив дітей, але дав м'яч, щоб мати спокій. За день у газеті помістили знімок Трілле і Лени, бо їх під час виступу навіть сфотографувала якась

журналістка.

Як я розтрошив Лену

Якось Мінна розповіла Трілле і Лені, чому їхню бухту прозвали Крихтою-Матильдою. Колись у цей фіорд заплив португальський розбійницький корабель, на носі якого було встановлено дивовижну галеонну фігуру – вродливу панну Матильду. Налетів шторм, прекрасну Матильду розтрощило об прибережне каміння на крихтіні тріски. Морські розбійники так і не повернулися додому, а осіли тут, а бухту назвали Крихтою-Матильдою. Потім Мінна сказала, що один з розбійників був прапрапрапрадідом дідуся.

Трілле радів, адже вважав, що у його жилах теж тече кров морських розбійників. Йому відразу захотілося покататися на гумовому човні, Лена теж приєдналася. Друзі кружляли довкола хвилерізу. Трілле сидів, відчуючи себе морським розбійником, Лена була галеонною фігурою. Діти вирішили влаштувати шторм, Трілле розгойдував човна сюди-туди. Все закінчилося тим, що гумовий човен вдарився в цементний мур і Лена розбила голову.

Кінець літа

У Лени був невеличкий струс мозку, рану зашив Ісак. Та виявилося, що вона марно так забилася, бо дідусь розповів, що Мінна все набрехала. Насправді бухта так називається, бо кілька років тому тут жила пані на ім'я Матильда. У неї було чотирнадцятеро дітей і чоловік, який був такого малого зросту, що його прозивали Крихтою. Тож потім, коли він помер, Матильду стали називати Крихтою-Матильдою.

Канікули закінчилися, Трілле і Лена пішли в четвертий клас. Трілле радів, і навіть Лена була задоволена, бо у них з'явилася нова вчителька, яку звали Еллісів. Якось вчителька запитала Трілле, чи Лена його найкращий друг. Хлопець шепнув вчительці: "Принаймні одне з нас так думає".

На вихідних Трілле разом з татом і Леною відвідав тітку-бабуню, яка жила сама. Трілле вважав, що немає нічого кращого, як сидіти в тітки-бабуні на канапі й наминати вафлі, коли надворі лопотить дощ. Того дня саме так і було. Тітка-бабуня розповідала про війну, тоді було заборонено радіо, адже німці боялися, що норвежці підбадьорюватимуть одне одного в радіопередачах. Насправді радіо в тітки-бабуні було, але його закопували і викопували, коли хотіли послухати новини.

Трілле показав Лені у спальні тітки-бабуні картину з Ісусом, який рятував ягнятко. Тітка-бабуня завжди казала, що всі люди – то малі ягнята, про яких піклується Ісус.

Зганяння овець і політ на гелікоптері

Наступного дня Трілле і Лена разом з дорослими відправилися у гори, щоб зігнати овець. Коли Трілле з Леною йшли з дядьком Туром на гірський кряж, що звався Шпиль, дядько швидко пішов вперед, а діти затрималися, бо почули перелякане мекання. Унизу на виступі скелі вони побачили вівцю. Лена кинулася рятувати тварину, але потрапила в небезпеку. Коли вона хотіла вилізти, дерево, за яке вона трималася, відірвалося. Дівчина впала і опинилася на зазубні виступу перед вівцею. Лена зламала руку. Трілле щосили кинувся бігти шукати дядька. Все закінчилося тим, що Лену і

вівцю врятував гелікоптер.

*Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.
Авторські права на переказ належать Укрлібу*

Ленин удар

Ісак все частіше навідував Ленину маму, а одного разу прийшов і полагодив мотоцикл. Лена ставилася до нього насторожено, бо він не їв вареної капусти, а Трілле твердив, що тати існують ще й для того, щоб її їсти. Почувши це, Трілле сказав подрузі, що тати також можуть їсти варену моркву. Наступного дня, сяючи від радості, Лена повідомила, що Ісак їв моркву. Тепер Лена кожного дня так раділа, що Трілле не міг звикнути.

Якось у школі на великій перерві Кай-Томмі два рази сказав, що у класі було б добре без дівчат. Лена розлютилася і зацідила Каю-Томмі так, що той полетів до кафедри, де сиділа пані Еллісів. Всі були шоковані, а Лена сама відправилася до кабінету директора.

Сніг

Наближалася зима. Якось Трілле з татом поїхали до тітки-бабуні. Того дня вона розповідала всілякі бувальщини, а хлопчик з татом наминали вафлі. Трілле дуже любив стареньку.

В неділю випав сніг і померла тітка-бабуня. Похорон відбувся у четвер, але Трілле перед тим навідався до померлої двічі, одного разу з Леною. Тепер Крихта-Матильда перебувала в жалобі.

На Різдво без тітки-бабуні було сумно. Лена чомусь поводитися дивно: не пускала Трілле у свій дім. Трілле розповів Лені, що йому дозволили взяти собі щось з будинку бабусі і він вибрав картину з Ісусом, тож тепер нічого не боятиметься.

Найсумніший день у моєму житті

На третій день Різдва Трілле випадково дізнався від мами, що Лена звідси поїде, бо Ленина мама хоче закінчити художню школу, а житимуть вони в Ісака. Хлопчик не міг у це повірити, Лена з ним не хотіла говорити.

Напередодні Нового року влаштували прощальний вечір у Трілле вдома. Друзі весь час мовчали. Коли Лена їхала, Трілле віддав їй свою картину з Ісусом. Хлопчика підтримав тато, який зіграв йому ввечері на гітарі пісню "Сумний син, сумний тато", яку сам придумав. Коли він закінчив, Трілле захлинувся від плачу. Він плакав через те, що в Лени не було тата, і через те, що померла тітка-бабуня, і через те, що найкраща подруга поїхала, не сказавши навіть "бувай".

Дідусь і я

Тепер Трілле сумував разом з дідусем. Старенький говорив, що тужити за людиною – то найкращий у світі смуток. Ті, за ким ми тужимо, живуть у нашій душі. Ввечері Трілле ліг у ліжко, та раптом у вікно хтось постукав. Надворі стояла Лена. Вона втекла з дому і хотіла влаштуватися на сні в повітці. Разом з нею була картина Ісуса, щоб не було страшно.

Падіння з санчат, подвійний струс мозку й летюча курка

Наступного ранку Трілле і Лена вирішили тікати у хати в горах, бо дорослі могли щось запідозрити. Хлопчик взяв санчата, необхідні речі, Лена прихопила з собою курку, яка б мала нести для них яйця. Накривши санчата з Леною, куркою і речами ряденцем, Трілле потягнув їх догори. Це було дуже важко, а за цим всім спостерігав дідусь.

Вони відходили все далі і далі, добралися до будинку Гірського Юна. Раптом Лені захотілося прокататися на санчатах. Тож друзі разом з куркою помчали згори з шаленою швидкістю...

Минуло кілька днів, поки Трілле і Лена могли сидіти. Трілле пережив струс мозку. Та це не зашкодило друзям почуватися щасливими. Дідусь усім розповідав, як діти мчали на такій швидкості, що перемахнули через автотрасу. Лена впала головою в Креллиного сніговика, Трілле зарився носом у живопліт, а курка піднялася високо вгору.

Відтоді Лена перебралася до сім'ї Трілле. Матері домовилися, що Лена до самого літа житиме в будинку Трілле, поки її мама закінчить навчання.

Гірський Юн і Гірська Шкапа

Якось друзі разом з дідусем вирішили вибратися на пагорб до Гірського Юна. Юн був моряком і втратив одне око в якійсь катастрофі. Відтоді він ходив із чорною латкою на оці, як пірат. Його коняку звали Гірська Шкапа. Хоч вона була стара, але Трілле постановив собі, що це найкращий кінь у цілому світі. І от хлопчик дізнався, що Юн перебирається в притулок для старих, а Гірську Шкапу заріжуть. Друзі вирішили не допустити цього і заснувати старечий притулок для коней.

Діти переконали дідуся, що кобилу можна забрати у стару стайню, а вони доглядатимуть її. Врятувати Гірську Шкапу виявилось цілою пригодою, бо її уже забрали у Юна. На щастя, діти з дідусем встигли врятувати її.

Ми з Леною бавимось в Другу світову війну

Мама з татом добряче розгнівалися через коня, але зрештою змирилися. Наближався березень. На вихідні Лена їздила в місто, до своєї мами, а її мама часто по обіді навідувалася в Крихту-Матильду.

Якось Лена вирішила, що треба закопати радіо, як у часи Другої Світової війни. Знайшовши усі радіо, діти закопали їх. та їхню затію викрили, і коли Магнус кинувся до брата, той з подругою сів на Гірську Шкапу і поїхав до старечого притулку. Там діти прив'язали Шкапу до рекламного щита і зайшли провідати Юна. Старенький страшенно зрадів. Трілле намагався пояснити якомога доступніше про радіо, німців і все таке, і той зрозумів, але у вітальні була старенька пані на ім'я Анна. Їй здалося, що німці женуться за дітьми насправді. Вона заховала Трілле і Лену у своєму гардеробі і не випускала. Друзям вдалося звільнитися, коли прийшли тато, дідусь, Мінна й Магнус. За

цю пригоду друзям довелося три дні по обіді визбирувати каміння на полях, де цього року мали намір садити капусту.

Пожежа

Весна була не за горами. Одного вечора в бухті почалася злива, а коли всі лягли спати, почало гриміти та блискати. Трілле кортіло пробратися нишком до Лени й забрати собі картину Ісуса, бо він дуже боявся. Коли грюкнуло дуже страшно, він вийшов у коридор і побачив Лену. Він спитав, чого вона боїться, якщо має картину. Тоді Лена вирішила довести, що не боїться і пішла на балкон. Діти сиділи там, коли дуже сильно блиснуло і почувся гучний грім. Раптом у старій стайні почалася пожежа. Діти кинулися рятувати Шкапу. Коняка ніяк не хотіла йти, а дах от-от мав обвалитися. Лена закричала Шкапі у вухо, і тоді тварина вискочила надвір. Та Трілле, втративши рівновагу, впав. Лена вже майже виходила, як помітила, що з ним сталося. Вона вернулася, але зненацька з даху звалилася балка. Дівчинка перестрибнула балку і кинула Трілле до виходу. А саму дівчинку врятував дідусь, бо вся родина уже була збіглася коло стайні.

Трілле провідав Лену у лікарні. На голові в неї була біла пов'язка, а волосся зовсім зголено. Голова в Лени не дуже боліла. Їй хотілося додому. Хлопець подякував Лені за свій порятунок. І тут вона сказала: "Все-таки мені не хотілося, щоб згорів мій найкращий друг." Трілле перепитав, чи справді він її найкращий друг, і дівчина це підтвердила. Трілле здавалось, ніби в нього з пліч звалився великий камінь. Потім подруга розповіла, що запропонувала Ісаку одружитися з її мамою, і він погодився.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Купальські молодята

На Івана Купала відбулося весілля Ісака і Лениної мами. Лена вважала, що тепер їй з Трілле можна більше ризикувати, оскільки в бухті оселяється лікар. Тож у день весілля Лена встигла покататися на теличці і була на церемонії уся в пластирах.

Дідусеві у цей день не вистачало тітки-бабуні. Тож Трілле дещо зробив. Він взяв вафельницю тітки-бабуні, рецепт "Вафельного серця", який зберігав дідусь. Хлопчик пильно дотримувався рецепту й невдовзі отримав велику миску тіста. І саме тієї миті, як він збирався починати пекти, прийшла Лена.

Трілле ніколи не забуде ночі, коли вони пекли для дідуса "Вафельне серце", поки справжні молодята справляли на березі весілля. Лена сказала, що він може забрати собі картину з Ісусом. Згодом прийшов дідусь. Усі троє поїли, згодом старенький заснув. Діти накрили його ковдрою й навшпиньки вийшли надвір. А там залізли на тую. Трілле радів, що він найкращий друг Лени, а вона нарешті має тата.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу